

være i Danmark. Den højtærede Konseilspræsident kan dog ikke bestride, at det, at man lægger to Arbejdere i Seng sammen, kan medføre, at en sund og rask Arbejder bliver smittet af Sygdomme, som den anden maatte have, at der er større Smittefare under det Forhold end ellers, og at denne Smittefare ogsaa har Adresse til den øvrige Del af Befolkningen, til de danske Arbejdere paa vedkommende Gaard, med hvem Polakkerne arbejde sammen. Det er derfor heller ikke ligegyldigt for de danske Folk, om man opretholder Dobbeltseingsystemet eller forlader det i høj Grad svinske Forhold, som det i Virkeligheden er.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at jeg havde anket over, at der ikke var fastsat Løn og Arbejdstid i Loven. Det har jeg ikke, thi jeg er ganske paa det rene med, at dette Lovforslag ikke skal indeholde Bestemmelser om, at Arbejderne skulle have saa og saa lang Arbejdstid og saa og saa meget i Arbejdsløn. Hvad jeg har ønsket, var en Bestemmelse, der sagde, at man ved Anvendelse af de udenlandske Arbejdere skal overholde den tarifmæssige eller sædvanemæssige Betaling paa den Egn, hvor de vedkommende skulle arbejde, og at ganske det samme skulde gælde for Arbejdstidens Vedkommende. Det er noget andet end at sætte en Tarif ind i Loven. Jeg maa da fastholde, at de Indvendinger, jeg har gjort, have været i høj Grad betimelige, og at hverken ærede Medlemmer eller den højtærede Konseilspræsident have afkræftet deres Berettigelse saaledes, at jeg kan tilraade at vedtage Lovforslaget uforandret.

Et æret Medlem, vistnok det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen), udtalte, at det ikke var rigtigt, naar jeg havde sagt, at Loven var en Arbejdsgiverlov. Det har jeg heller ikke sagt, men jeg har sagt, at det Beskyttelsespræg, som den havde, og som var tilsigtet, da vi i sin Tid vedtog den, er forringet ved den Revision, der er foreslaet, og at den derved har faaet mere Arbejdsgiverpræg, end ønskeligt er. Det fastholder jeg. Man vil forandre det gode Arbejds- og Fabriktilsyn til et Polititilsyn, indføre Forhør og Optagelsessignalement af Folk, der komme til Landet, ud-

vide Antallet af dem, der ikke falde ind under Loven, med de saakaldte Tjenestehusmænd, forringe Boligforholdene og bibeholde det forargelige og forkastelige Dobbeltseingsystem til Trods for, at man ud fra de Betragtninger, som blev gjort gældende for flere Aar siden, kunde have ventet, at man nu vilde opgive det. Jeg maa derfor fastholde, at der er sket saadanne uheldige Ændringer i Loven, at jeg har fuld Ret til at sige, at den Udvikling, der burde være foregaaet i Retning af at forbedre Loven for Arbejderne, er udebleven, og at der i Stedet er kommet Indrømmelser til Arbejdsgiverne, som gøre Forholdene haardere for Arbejderne.

Wenzel Neergaard: Jeg vil takke den højtærede Konseilspræsident for de Bemærkninger, han gjorde til mig. Navnlig anser jeg det for heldigt, at den højtærede Konseilspræsident lovede, at de administrative Forholdsregler maatte blive fremlagte i Udvalget til Drøftelse. Derimod beklager jeg meget, at den højtærede Konseilspræsident mente, at det baade af mig og af den ærede Ordfører for Regeringspartiet (N. Kristjansen) krævede strengere Polititilsyn og navnlig et bedre Lægetilsyn i Gædser i hvert Fald foreløbigt maatte afvises paa Grund af Kostbarhed. Hvad Polititilsynet angaar, kan jeg nu ikke tænke mig, at der i Virkeligheden skulde saa stort Personale til. Den Tid, i hvilken Polakindførselen foregaar, er ret begrænset, strækker sig vel omtrent fra midt i Marts til midt i April, saa jeg kan ikke tænke mig, at det kunde være overordentlig vanskeligt i den Tid i alt Fald at ansætte en Politibetjent mere, end der i Øjeblikket er. Og jeg tror i Virkeligheden, at det kunde udgøre i alt Fald det nødvendige af det Tilsyn, der kræves. Men endnu vigtigere forekommer Lægetilsynet mig i Virkeligheden at være. Det kan ikke nægtes, at der er en ikke ganske ringe Fare forbunden med denne Invasion. De Tilfælde, vi hidtil have haft af Kopper, fremkaldte ved Smitte af polske Arbejdere, have ganske vist ikke været særlig mange, og det er lykkedes Sundhedsautoriteterne at begrænse dem, men man ved ikke, hvad Dag dette Forhold kan forandre sig, og hvor meget Smitten kan gribe om sig, og